

neder, tværtimod, det er kun et ganske ringe Bidrag til Befolkningens Forsyning med billigt Rugbrød, som derved indvindes.

Naar det bestemt siges, at den Situation kunde være undgaaet, har jeg af ærede Medlemmer faaet to Vejledninger med Hensyn til, hvorledes dette kunde være sket. Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds siger, at en Ordre til Møllerne om kun at sælge til Bagerne det sædvanlige Forbrug plus lidt vilde have været tilstrækkelig. Det vil altsaa sige, at efter at Rationeringen var ophævet, skulde der være givet Ordre om, at den frie Melhandel, som her var indført, skulde være indskrænket paa en saadan Maade, at ingen andre end Bagere kunde have købt, ingen andre Handelsmænd kunde have købt Mel, men saa var Rationeringen jo i Virkeligheden opretholdt. En Bestemmelse om, at Møllerne skulde sælge saa lidt som muligt udover det nødvendige, er udgaaet, men Ernæringsraadet, som jeg ikke tvivler om er overbevist om, at dets Paabud bliver overholdt, har ikke ment, at dette var tilstrækkeligt. Administrationen har paapeget, at selv om den Ordre overholdtes, kunde den forhaandenværende Melsituation i Landet medføre, at Melet fra Statslagrene i denne Tid langsomt sivede ud fra Lagrene paa private Hænder, andet Mel blev anvendt, og Spekulationen kunde paa et gunstigt Tidspunkt have benyttet det saaledes i fri Handel indkomne Mel til at forskaffe sig en Fordel. Jeg drager ikke i Tvivl, at det ærede Medlem mener nu at kunne sige, at det havde været rigtigere at nøjes med et saadant Paabud til Møllerne, men jeg er ikke desto mindre ikke sikker paa, om det ærede Medlemstaaende i den Situation, hvori jeg befandt mig den 31. Juli, overfor Administrationens Paavisning af dette Forhold alligevel ikke vilde have anset det for sikrere at træffe endnu en Foranstaltning, for at ikke Penge, som kunde komme Staten og Brødforsyningen og derigennem Samfundet til gode, gik ud paa private Forretningsmænds Hænder.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) mente, at Rationeringen kunde være genindført, at man ikke havde behøvet at frygte for, at Mærkerne var bortkastede, og at man skulde have imødegaaet dette paa forskellig Maade. Jeg tør paa samme Maade sige til det ærede Medlem, at jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem nu mener, at han vilde være gaaet den Vej, men jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem, der er Tilhænger af saa frie Forhold som gør ligt paa dette Omraade, den 31. Juli, Dagen efter, at Rationeringen var ophævet, vilde

have besluttet sig til at genindføre den. Jeg er tilbøjelig til at tro, at begge ærede Medlemmer den 31. Juli vilde have valgt den samme Vej, som Ministeriet gik, og da ingen af dem foreslaar at forkaste denne Vej, men opretholde den, skal jeg ikke tilføje mere.

Piper: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) erkendte, at Fejlen laa i, at man havde ophævet Rationeringen, og det ærede Medlem sagde, at i den overordentlige Kommission var man gaaet med til det, idet man dog udtalte Forventning om, at Maksimalprisen paa dansk Mel kunde opretholdes. Denne Forventning gik imidlertid ikke i Opfyldelse, og Forudsætningen for Bifald af Rationeringens Ophævelse maatte dermed ogsaa falde bort. Det er for almindelige Mennesker ret uforstaaeligt, at man tror, at det, at der kommer meget Mel til Landet, skal foraarsage, at Prisen paa Melet stiger, og at dermed ogsaa Prisen paa det danske Mel stiger. Det ærede Medlem holdt en Forsvarstale for Foranstaltningen, men jeg ved ikke, om det gik andre ærede Medlemmer, som det gik mig, jeg var ikke i Stand til at forstaa Logikken deri. Det ærede Medlem sagde, at Prisen steg ude omkring. Nej, saa længe der var Maksimalpris, og saa længe Regeringen havde den danske Hvede i sin Haand, og saa længe Regeringen ikke havde givet Bifald til Forhøjelse af Brødpriserne, var Hveden ikke steget, hvad der saa end betaltes for det amerikanske Mel.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Leerbeck) sagde, at det gjaldt om at handle hurtigt, saaledes som Sagen laa, og den højtærede Indenrigsminister mente, at hvis jeg havde været i samme Tilfælde som han, vilde jeg ogsaa have valgt den Udgang, som her er valgt. Dette maa jeg bestride. Man kunde være gaaet den Vej at genoptage Rationeringen og søge at redressere de smaa Ubehageligheder, der kunde være fremkommet ved, at Bestemmelsen om Rationeringens Ophævelse var kommet for tidligt.

Den ærede Minister mente, at der for Venstre som det konservative Folkeparti vilde være en Trøst i, at den Gevinst, der var indvundet paa Hvedemelet for Statskassen, dog ikke dækkede den Tilsætning, der havde været paa Rugbrødet. Jeg ved ikke, hvad de to Ting har med hinanden at gøre. Det har hidtil ikke været saaledes, at man søgte paa en Forhøjelse paa Hvedemelet og Hvedebrødet at dække den Nedsættelse, man gav paa Rugbrødet. Hvis